

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Poláčkovej PhD., v právnej veci žalobcu: **E. M. B., s. r. o.**, M. N., B., právne zastúpeného JUDr. P. M., advokátom v B., D., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, P., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OŽP/2007/579/AO/MVJ zo dňa 6.9.2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 278/2007-41 zo dňa 20.3.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 278/2007-41 zo dňa 20.3.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. OŽP/2007/579/AO/MVJ zo dňa 6.9.2007 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Obvodného úradu v B., odboru živnostenského podnikania, č. OŽP-A/2007/127016-4/CR1 zo dňa 6.7.2007 o zastavení konania o vydanie živnostenského listu na predmet podnikania: „Správa a údržba bytového fondu“ a zaviazal žalovaného k úhrade trov žalobcovi vo výške 7.554,50 Sk.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že na výkon činnosti správy podľa zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len zákon o bytoch) nepostačuje mať v predmete podnikania len už vydané živnostenské oprávnenie s predmetom podnikania „Prenájom nehnuteľností s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom – obstarávateľské služby spojené s prenájomom a obstarávanie služieb spojených so správou a prevádzkou nehnuteľností“, ale v zmysle § 8 ods. 1 zákona o bytoch sa od správcu obligatórne vyžaduje, aby mal v predmete činnosti „Správu a údržbu bytového fondu“.

Krajský súd konštatoval, že povinnosťou správneho orgánu je vydať živnostenské oprávnenie na predmet podnikania tak, ako je uvedený v § 8 ods. 1 zákona o bytoch, teda „Správa a údržba bytového fondu“ a všetky ostatné návrhy, vysvetlenia či odporúčania a metodické usmernenia nemôžu byť v rozpore so zákonom o bytoch ani so živnostenským zákonom. Ďalej dôvodil, že zákonodarca zaviedol od 1.7.2007 v rámci novelizácie zákona o bytoch pojem pre činnosť správcov „Správa a údržba bytového fondu“, z čoho vyplýva, že správcovi vznikla povinnosť zapísať si takto označený predmet činnosti do živnostenského a následne aj do obchodného registra, keďže zákon o bytoch túto povinnosť obligatórne vyžaduje.

Na záver konštatoval, že keďže sa takto označený predmet podnikania nenachádza v prílohách č. 1 až 4 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (ďalej len živnostenský zákon), je nutné ju považovať v zmysle § 25 ods. 1 živnostenského zákona za voľnú ohlasovaciu živnosť.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie. Krajskému súdu vytýkal, že nevzal do úvahy, že dôvodom zastavenia konania bola požiadavka na určitosť a zrozumiteľnosť ohláseného predmetu podnikania s cieľom upresniť obsah živnosti, od ktorého závisí posúdenie charakteru ohlasovacej živnosti podľa druhového členenia na viazané, remeselné a voľné. Dôvodil tým, že ak podľa § 25 ods. 1 živnostenského zákona platí, že voľné živnosti sú tie, ktoré nie sú uvedené v prílohách č. 1 až 3, za voľnú živnosť nie je možné považovať údržbu bytového fondu, pretože subsumuje remeselné živnosti v skupine 113 uvedené v prílohe č. 1 ako aj niektoré ďalšie činnosti uvedené v prílohe č. 1 a 2 a teda bolo potrebné zistiť skutočnosti, ktoré v súlade s § 7 ods. 1 a 2, § 21 a § 22

živnostenského zákona umožňujú posúdiť splnenie a prípadne preukázanie splnenia podmienok odbornej spôsobilosti u zákonom určeného okruhu osôb.

Namietal striktné posúdenie uplatnenia § 8 ods. 1 zákona o bytoch v znení zákona č. 367/2004 Z. z., keď krajský súd nerešpektoval, že požiadavka na označenie predmetu podnikania (údržba bytového fondu) nie je v rozpore so zákonom o bytoch, s poukazom na to, že uvedené označenie možno doplniť o rozsah zodpovedajúci zámeru správcu na skutočné vykonávanie jednotlivých druhov remeselných živností. Vyjadril názor, že účelom zákona o bytoch nie je ukladať správcovi podmienky a povinnosti vo vzťahu k živnostenskému zákonu, ale iba podmienky a povinnosti viažuce sa k vzniku (registrácii) a výkonu činnosti správcov bytového fondu, s čím súvisí aj povinnosť zápisu predmetu činnosti do príslušného zakladateľského dokladu správcu a tým aj do autorizovaného registra správcov bytového fondu v závislosti od právnej formy, v ktorej správu a údržbu bytového fondu vykonáva.

Ďalej poukázal na fakt, že od 1.7.2007 nadobudol účinnosť zákon č. 268/2007 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o bytoch, podľa ktorého v uvedenej spojitosti došlo k vymedzeniu pojmu správy domu a podľa § 6 ods. 2 zákona o bytoch je správou domu obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome:

- a) prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušného pozemku a príslušenstva,
- b) služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru
- c) vedenie účtu domu v banke
- d) vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov
- e) iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome.

Uviedol, že živnostenský list na obstarávanie služieb spojených so správou a prevádzkou nehnuteľností už žalobca nadobudol 14.12.2005 pod č. OŽP-A/2005/49992-2/CR1 a predmet podnikania v uvedenom znení bol aj zapísaný do obchodného registra.

Namietal, že správa a údržba bytového (domového) fondu nebola predmetom úpravy zákona č. 268/2007 Z. z. ani žiadnej inej úpravy zákona o bytoch ani iného osobitného

zákona. Uviedol, že pojem pre činnosť správcov „Správa a údržba bytového fondu“ nezaviedol s účinnosťou od 1.7.2007 zákon č. 268/2007 Z. z., ako to konštatoval v rozsudku krajský súd, ale s účinnosťou od 1.7.2004 zákon č. 367/2004 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o bytoch a preto nesúhlasil s názorom súdu, že správcovi vznikla povinnosť zapísať do živnostenského alebo obchodného registra predmet podnikania s označením „Správa a údržba bytového fondu“ v kontexte novelizácie zákona o bytoch prijatej od 1.7.2007.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného zotrval na dôvodoch žaloby. Uviedol, že zákon č. 367/2004 Z. z. zaviedol novú úpravu činnosti správcov – predmetom činnosti je správa a údržba bytového fondu. Keďže znenie § 8 ods. 1 zákona o bytoch nebolo v súlade so zaužívanou terminológiou ani nebolo kompatibilné s príslušnými ustanoveniami živnostenského zákona, pri ďalšej významnej novelizácii zákona o bytoch zákonom č. 268/2007 Z. z. účinnej od 1.7.2007 sa v § 8 ods. 1 za slovo „predmete“ vložili slová „podnikania alebo v predmete“, čím sa v rámci pripomienkového konania akceptovala pripomienka žalovaného, aby ustanovenie § 8 ods. 1 zákona o bytoch bolo zosúladené s § 47 ods. 2 písm. d/ a ods. 4 písm. c/ živnostenského zákona, ktorý nepozná pojem „predmet činnosti“ ako údaj živnostenského listu, ale „predmet podnikania“.

K výhradám žalovaného o určitosti a zrozumiteľnosti ohláseného predmetu činnosti uviedol, že bolo potrebné, aby v rámci pripomienkového konania k ostatným novelám zákona o bytoch od 1.7.2004 túto skutočnosť pripomienkoval a navrhol. Podľa žalobcu je zrejmé, že ak správca bytového domu nemá v predmete podnikania zapísané „Správa a údržba bytového domu“ a správu bytových domov fakticky vykonáva, koná tak v rozpore so zákonom o bytoch, teda protiprávne.

Zotrval na svojom názore, že tento predmet podnikania je potrebné považovať za voľnú ohlasovaniu živnosť, pretože sa nenachádza v prílohách č. 1 až 4 živnostenského zákona a vzhľadom na § 25 ods. 1 tohto zákona sú voľné živnosti tie, „ktoré nie sú uvedené v prílohách č. 1 až 3 zákona“ a pre prevádzkovanie tohto druhu živnosti je potrebné splniť všeobecné podmienky, ktoré žalobca v podaní zo dňa 11.6.2007 splnil.

Nesúhlasil so záverom žalovaného, že za voľnú ohlasovaciu živnosť nie je možné považovať časť spojenia „údržba bytového fondu“, pretože v sebe zahŕňa remeselné živnosti aj iné činnosti v prílohách č. 1 a 2, pretože pojem „správa a údržba bytového fondu“

je dlhoročne vžitý v spoločnosti, v bežnej verbálnej aj písomnej komunikácii sa často používa na vyjadrenie komplexnej starostlivosti o bytové domy. Vyjadril názor, že z tohto dôvodu pravdepodobne aj zákonodarca vychádzal, keď od 1.7.2004 zaviedol novelizáciou tento pojem pre činnosť správcov. Dodal, že podobne ako u mnohých iných živnostiach neexistuje legálna definícia tohto pojmu a preto nesúhlasil, aby správny orgán bez opory v zákone spájal tento pojem s možnosťou výkonu regulovaných živností alebo iných voľných živností. Zdôraznil, že zákon o bytoch podrobne popisuje práva a povinnosti správcu a jeho činnosť a žiadne ustanovenie tohto zákona neobsahuje právnu vetu, ktorá by umožňovala správcovi, aby vykonával činnosti, na ktoré nemá oprávnenie, preto vyjadrenie žalovaného, že správca by zapísaním predmetu podnikania „správa a údržba bytového fondu“ mohol vykonávať napr. remeselnú živnosť, považoval za nepochopiteľné a nezrozumiteľné, pretože to by v žiadnom prípade nemohol, pokiaľ by na takúto živnosť nebol držiteľom živnostenského oprávnenia.

Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že zápis predmetu podnikania „správa a údržba bytového fondu“ súvisí len s jeho uvedením v zakladateľskej listine správcu resp. so zápisom do autorizovaného registra správcov bytového fondu (dodal, že taký neexistuje), pretože z § 2 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z. z. o obchodnom registri vyplýva, že ak správca musí mať v zmysle § 8 zákona o bytoch uvedený určitý predmet podnikania, tento údaj musí byť zapísaný v obchodnom registri, avšak ten ho zapíše výlučne vtedy, ak k zápisu bude priložená listina, ktorou sa preukazuje oprávnenie na vykonávanie tejto činnosti – teda živnostenské oprávnenie (list).

Zotrval na svojom názore, že v zmysle § 8 ods. 1 zákona o bytoch sa od správcu obligatórne požaduje, aby mal v predmete činnosti uvedený predmet „správa a údržba bytového fondu“, pričom voľná živnosť „obstarávanie služieb spojených so správou a prevádzkou nehnuteľností“ nie je v zákone o bytoch uvedená ako alternatívna možnosť k zákonom ustanovenému predmetu podnikania a nesúhlasil s názorom žalovaného, že by tento predmet zastrešoval aj „správu a údržbu bytového fondu“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Zo spisu prvostupňového súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 11.6.2007 žalobca požiadal Obvodný úrad v B., odbor živnostenského podnikania, o vydanie živnostenského listu na predmet podnikania „Správa a údržba bytového fondu“.

Žalovaný nepovažoval takto uvedený predmet podnikania za jednoznačný a určitý a preto žalobcu listom zo dňa 14.6.2007 vyzval na špecifikáciu tohto predmetu podnikania. Žalobca na výzvu reagoval podaním zo dňa 3.7.2007, zotrval na tom, aby správny orgán podľa § 47 ods. 1 živnostenského zákona vydal živnostenský list na danú živnosť a poukázal na § 8 ods. 1 zákona o bytoch, v zmysle ktorého správca musí mať v predmete činnosti „správu a údržbu bytového fondu“, pričom zákon nepojednáva o tom, ktoré činnosti správca vykonáva samostatne a ktoré zabezpečuje obstarávaním. Tiež uviedol, že zákonodarca takto len označuje predmet podnikania správcu, čo však neznamená, že živnostenské oprávnenie na takýto predmet podnikania oprávňuje správcu k výkonu činností, na ktoré nemá odbornú spôsobilosť resp. živnostenské oprávnenie. Vyjadril tu i názor, že tento druh živnosti je voľnou ohlasovacou živnosťou, u ktorej musia byť splnené len všeobecné podmienky a tieto podaním zo dňa 11.6.2007 splnil.

Prvostupňový správny orgán následne rozhodnutím č. OŽP-A/2007/27016-4/CR1 zo dňa 6.7.2007 zastavil konanie vo veci ohlásenia živnosti žalobcu s odôvodnením, že predmet podnikania nebol tak špecifikovaný, aby mohol posúdiť obsah živnosti a rozsah živnostenského oprávnenia a následne rozlíšiť splnenie podmienok na prevádzkovanie živnosti. Daný predmet podnikania považoval za nejasný a nezrozumiteľný, nakoľko môže mať charakter regulovaných živností, ktoré vyžadujú splnenie podmienky odbornej spôsobilosti alebo zahŕňa predmety podnikania, ktoré majú charakter voľných živností, ktoré nevyžadujú splnenie osobitných podmienok prevádzkovania živnosti.

Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že keďže žalobca má vydané živnostenské oprávnenie s predmetmi podnikania „prenájom nehnuteľností s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom – obstarávateľské služby spojené s prenájomom“ a „obstarávanie služieb spojených so správou a prevádzkou nehnuteľností“ a v danej veci už bolo rozhodnuté dňa 19.12.2005 pod značkou OŽP-A/2005/49992-2-CR1, nenastali špecifikáciou predmetu podnikania nové skutočnosti, a preto žalovaný konanie zastavil.

Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil a v odôvodnení uviedol, že prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí dôsledne postupoval v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a námietky žalobcu považoval za neodôvodnené.

Dôvodil tým, že predmet podnikania „správa a údržba bytového fondu“ je ohlasovacou živnosťou, ktorú je možné získať na základe ohlásenia; „údržba bytového fondu“ je však v právnom rámci § 37 ods. 1 OZ neurčitý a nezrozumiteľný pojem a zahŕňa v sebe činnosti s rôznou mierou reglementácie a preto nebolo možné posúdiť rozsah ani obsah živnostenského oprávnenia a teda ani to, či a v akom rozsahu je možné skúmať splnenie osobitných podmienok. Vyjadril názor, že v tomto je zákon o bytoch nekompatibilný s platným živnostenským zákonom a že je v záujme dotknutých osôb rešpektovať v živnostenskom konaní povinnosť špecifikácie predmetu podnikania, z ktorej sa bude dať posúdiť obsah činnosti a tým aj splnenie podmienky prevádzkovania živnosti.

Poukázal na znenie ustanovení § 8 ods. 1, § 8a ods. 1 písm. a/ a § 8b ods. 3 zákona o bytoch a vyvodil z nich záver, že správca sa zaväzuje uvedené činnosti iba zabezpečiť, čo v praxi nevyžaduje, aby nadobudol za uvedeným účelom živnostenské oprávnenie s predmetom podnikania „Správa a údržba bytového fondu“, čo však správcu nezbavuje povinnosti nadobudnúť príslušné živnostenské oprávnenie na obstaranie služieb spojených s údržbou a opravami bytového fondu. Dodal, že v „údržbe bytového fondu“ ide o voľnú ohlasovaciu živnosť, ktorú možno zapísať v znení „obstarávanie služieb spojených s údržbou a opravami bytového fondu“. V súvislosti s činnosťou „Správa bytového fondu“ poukázal na § 8b ods. 2 zákona o bytoch a vyjadril názor, že ide o voľnú ohlasovaciu živnosť, ktorú možno získať na základe ohlásenia.

Podľa § 6 zákona o bytoch na správu domu sa zriaďuje spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len "spoločenstvo"), ak vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzavrú zmluvu o výkone správy s inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou (ďalej len "správca"), najmä s bytovým družstvom (ods. 1).

Správa domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome

- a) prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušného pozemku a príslušenstva,
- b) služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru,
- c) vedenie účtu domu v banke,
- d) vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov,
- e) iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome (ods. 2).

Podľa § 8 ods. 1 zákona o bytoch správcom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu. Činnosť správcu môže byť vykonávaná len podľa tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 1 živnostenského zákona živnosť môže prevádzkovať fyzická osoba (živnostník) alebo právnická osoba, ak splní podmienky ustanovené týmto zákonom (ďalej len "podnikateľ"); povolenie na prevádzkovanie živnosti (ďalej len "koncesia") sa vyžaduje len v prípadoch vymedzených týmto zákonom.

Ustanovenie § 6 ods. 1 živnostenského zákona obsahuje všeobecné podmienky prevádzkovania živnosti, ktoré podľa ods. 3 tohto ustanovenia musí u slovenskej právnickej osoby spĺňať fyzická osoba alebo osoby, ktoré sú jej štatutárnym orgánom. a týmito sú

- a) dosiahnutie veku 18 rokov,
- b) spôsobilosť na právne úkony,
- c) bezúhonnosť, ak tento zákon neustanovuje inak.

Osobitnými podmienkami prevádzkovania živnosti sú v zmysle § 7 ods. 1 živnostenského zákona odborná alebo iná spôsobilosť podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, ak ju tento zákon vyžaduje.

Podľa § 9 živnostenského zákona živnosti sú:

- a) ohlasovacie, ktoré pri splnení určených podmienok sa smú prevádzkovať na základe ohlásenia,
- b) koncesované, ktoré sa smú prevádzkovať na základe koncesie.

Podľa § 25 živnostenského zákona voľné živnosti sú živnosti, ktoré nie sú uvedené v prílohách č. 1 až 3 zákona (ods. 1).

Pre prevádzkovanie týchto živností musia byť splnené všeobecné podmienky. Preukazovanie odbornej ani inej spôsobilosti sa nevyžaduje (ods. 2).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky zverejní na svojej internetovej stránke zoznam odporúčaných označení najčastejšie používaných voľných živností a ich obsahové vymedzenie. Ohlasovateľ živnosti si môže zvoliť aj inú živnosť, ktorá nie je uvedená v zozname (ods. 3).

Z ustanovenia § 8 ods. 1 zákona o bytoch je zrejmé, že jednou z podmienok nevyhnutných na to, aby správca mohol vykonávať svoju činnosť v zmysle príslušných zákonných ustanovení je to, aby mal v predmete podnikania uvedenú správu a údržbu bytového fondu“. Žalobca preto správne požiadal príslušný správny orgán o vydanie živnostenského listu na tento predmet podnikania, bez ktorého by nemohol naďalej vykonávať činnosť správcu. Žiadne zákonné ustanovenie pritom tento pojem „správa a údržba bytového fondu“ nedefinuje a nie je ani uvedený v prílohách živnostenského zákona vymedzujúcich živnosti remeselné, viazané, koncesované a tie, ktoré môžu vykonávať iba osoby s osobitnou odbornou spôsobilosťou. Ako to správne uviedol i žalobca, zákon o bytoch podrobne popisuje práva a povinnosti správcu a jeho činnosť a zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva pre správcu možnosť vykonávať také činnosti, na ktoré by nemal oprávnenie. Nemožno sa preto stotožniť s dôvodmi žalovaného, ktorý tvrdí, že pod časť názvu sporného predmetu podnikania – „údržba bytového fondu“ je možné zaradiť také živnosti, pre výkon ktorých by musel správca splňať aj osobitné podmienky podľa živnostenského zákona. Ak by správca takéto činnosti chcel vykonávať, musel byť splniť osobitné podmienky v zmysle živnostenského zákona a požiadať o vydanie živnostenského oprávnenia na konkrétnu činnosť. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca už má vydané živnostenské oprávnenie s predmetom podnikania „obstarávanie služieb spojených so správou a prevádzkou nehnuteľností“ v zmysle § 6 ods. 2 zákona o bytoch treba uviesť, že táto skutočnosť v nijakom prípade nezabavuje žalobcu povinnosti mať v zmysle § 8 ods. 1 zákona o bytoch v predmete podnikania alebo v predmete činnosti „správu a údržbu bytového fondu“. Zákonodarca jednoznačne vyslovil požiadavku, v zmysle ktorej každý správca musí mať takúto činnosť uvedenú v predmete podnikania alebo v predmete činnosti a za splnenie

tejto povinnosti nemožno považovať, ak má správca už vydané živnostenské oprávnenie na nejakú inú činnosť, hoci by podľa názoru žalovaného zastrešovala i „správu a údržbu bytového fondu“.

Vzhľadom na to, že predmet podnikania „správa a údržba bytového fondu“ sa nenachádza v žiadnej z príloh živnostenského zákona, aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné ju považovať v zmysle § 25 ods. 1 tohto zákona za voľnú ohlasovaciu živnosť a pretože žalobca v podaní z 11.6.2007 preukázal splnenie podmienok vyplývajúcich z ods. 2 citovaného ustanovenia, nebol dôvod na nevyhovenie jeho žiadosti o vydanie živnostenského listu na takýto (zákonom o bytoch vyžadovaný) predmet podnikania.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi krajského súdu, ktorý zrušil napadnuté rozhodnutia žalovaného i prvostupňového správneho orgánu a pretože ani odvolacie námietky žalovaného neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť jeho rozsudku, tento bolo potrebné podľa § 219 OSP potvrdiť.

Žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP), preto mu súd právo na ich náhradu (§ 250k ods. 1 v spojení s §224 ods. 1 OSP) nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. októbra 2008

Za správnosť vyhotovenia: Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu